روزنامه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، ورزشی، فرهنگی

اتحاد ملت

Etehademelat
@etehade_mellat

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: پویا وکیلی
زیرنظر شورای سردبیری
دفتر مرکزی: خیابان شهید سپهبد قرنی، بین خیابان فلاح پور و محمدی پلاک ۲۴ طبقه سوم واحد ۶ **تلفن:** ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ - ۰۲۱۸۸۳۹۶۱۴۹
پست الکترونیک: etehademelat.ir / **ایمیل:** etehademelat.ir@gmail.com
سازمان آگهی‌ها: ۰۲۱۸۶۰۵۲۳۹۰ - ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ - ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷/ **سازمان شهرستان:** ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ / **چاپ:** شاخه‌سبز

گوناگون
سه‌شنبه ۵ اسفند ۱۴۰۴
شماره ۲۱۵۳
۶ رمضان ۱۴۴۷
۲۴ فوریه ۲۰۲۶

وقتی «تثبیت وضع موجود» یک دستاورد می‌شود!

ناامیدی از بهبود معیشت

کارگران دیگر امیدی به بهبود اوضاع خود در ساختار فعلی ندارند. آن‌ها بارها سقوط سنگین معیشت را تجربه کرده‌اند و می‌دانند نهایت آنچه در جلساتِ مزدیِ آخر سال نصیب‌شان می‌شود، حفظ وضع موجود است.

به گزارش ایلنا، به روزهای پایانی سال و موعد تعیین دستمزد کارگران نزدیک می‌شویم. تا امروز تنها سه جلسه کمیته مزد و دو جلسه شورای‌عالی کار برگزار شده است. هنوز نرخ سبد معیشت تعیین نشده و آمار و ارقامی که در این جلسات رد و بدل شده، به بیرون درز نکرده است.

مذاکرات مزدی در حالی انجام می‌شود که طی هفته‌های اخیر با حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی، موجی کم‌سابقه از افزایش قیمت‌ها شکل گرفته و هزینه‌های زندگی با شتابی بی‌سابقه رو به صعود گذاشته است. متأثر از این وضعیت، گروه کارگری تأکید دارد که سبد معیشت باید با در نظر گرفتن آثار حذف ارز ترجیحی و بر مبنای تورم بهمن‌ماه محاسبه شود؛ به این امید که با تعیین رقمی نزدیک به واقعیت‌های بازار، زمینه برای چانه‌زنی بر سر دستمزدی منصفانه فراهم شود. این امیدواری البته چندان محلی از اعراب ندارد چراکه بنا به تجربه‌ی هر سال، حتی نرخ سبد معیشت حداقلیِ محاسبه شده در کمیته مزد، مبنای تعیین دستمزد کارگران قرار نمی‌گیرد.

کوچک شدنِ سبد حداقل‌های زندگی

مطابق ماده ۴۱ قانون کار، تعیین دستمزد کارگران باید بر پایه نرخ سبد حداقل‌های زندگی برای یک خانواده ۳.۳ نفره و با استناد به نرخ تورم رسمی اعلام‌شده از سوی بانک مرکزی تعیین شود. بر این اساس، حداقل حقوق باید تأمین‌کننده نیازهای اساسی و ضروری یک خانواده کارگری باشد اما در عمل، سال‌هاست این قانون به درستی اجرا نمی‌شود. شکل‌گیری شکافی عمیق و پایدار میان حداقل دستمزد و هزینه‌های واقعی معیشت، نتیجه‌ی این سرکوب مزدی مکرر و همیشگی است؛ وضعیتی که باعث شده دریافتی بسیاری از کارگران حتی پاسخگوی ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی نیز نباشد.

اکنون به وضعیتی رسیده‌ایم که همین سبد حداقلی نیز به کوچک‌ترین اندازه خود تقلیل یافته است. اگر خوراک، پوشاک، درمان و مسکن را بدیهی‌ترین نیازهای بقا بدانیم، همین نیازهای اولیه نیز به سخت‌ترین شکل ممکن تأمین می‌شوند. افزایش بی‌سابقه قیمت کالاهای خوراکی اساسی همچون برنج، مرغ، گوشت و حتی نان، توان تأمین این اقلام ضروری را به‌شدت محدود کرده است؛ فشاری که تنها به سفره محدود نمی‌شود و در حوزه‌های مسکن، آموزش و درمان نیز به وضوح قابل مشاهده است.

وقتی تثبیت وضع موجود یک دستاورد می‌شود!

با حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی، فشار هزینه‌ها سنگین‌تر شده و برخی کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند سبد حداقل‌های زندگی در سال پیش‌رو به رقمی بین ۵۰ تا ۷۰ میلیون تومان برسد. این در حالی است که حداقل حقوق امسال رقمی حدود ۱۴ میلیون تومان است و دریافتی کارگر حداقل‌بگیر با دو فرزند به حدود ۱۷ میلیون تومان می‌رسد. شکاف میان این ارقام به‌روشنی گویای واقعیت است: برای نزدیک شدن دستمزد به نرخ سبد معیشت، افزایش مزد در سال آینده باید فراتر از ۱۰۰ درصد باشد.

پرسش اما اینجاست؛ آیا چنین افزایشی در عمل امکان‌پذیر است؟ و آیا دستمزد می‌تواند به سطحی هم‌تراز با هزینه‌های واقعی زندگی یا دست‌کم نزدیک به آن برسد؟

وزیر کار در پاسخ به این پرسش در یک نشست خبری گفت: «هدف اصلی، حفظ قدرت خرید کارگران است.» این جمله، اگر بی‌واسطه و صریح خوانده شود، معنایی جز تلاش برای تثبیت شرایط بد معیشتی موجود ندارد؛ یعنی آنچه در دستور کار قرار گرفته، نه بهبود معیشت، بلکه جلوگیری از وخیم‌تر شدن آن است. به بیان روشن‌تر، سقف انتظار از مذاکرات مزدی این است که اوضاع کارگران در سال آینده از سطح دشوار کنونی پایین‌تر نرود.

در چنین چارچوبی، حفظ وضع موجود – حتی با همه کاستی‌ها و فشارهایش – به عنوان یک دستاورد مطرح می‌شود؛ نشانه‌ای از آنکه افق سیاست‌گذاری مزدی، بیش از آنکه معطوف به جبران عقب‌ماندگی‌ها باشد، بر مهار سقوط بیشتر متمرکز شده است.

بله؛ ماده ۴۱ قانون کار کاملا تشریفاتی است!

سخنان وزیر کار بعدتر با اظهارات پروانه رضایی، معاون روابط کار وزیر، تکمیل شد. او در نشستی با دبیران اجرایی خانه کارگر، ماده ۴۱ قانون کار را تشریفاتی دانست و گفت: «ماده ۴۱ قانون کار، مبنای تعیین دستمزد را بر اساس معیشت یک خانواده چهار نفره تعریف کرده است؛ به این معنا که یک نفر کار کند و سه نفر دیگر را اداره کند؛ اما این اتفاق شدنی نیست.»

این سخن، در واقع تأیید شکافی است که در طول سال‌ها میان قانون و واقعیت زندگی کارگران شکل گرفته است. حداقل حقوق یک کارگر، تأمین‌کننده حداقل نیازهای خانواده او نیست. در چنین شرایطی برای آنکه زندگی در حداقلی‌ترین شکل ممکن، یعنی در سطح تامین حیاتی‌ترین و حداقلی‌ترین نیازها بچرخد، یا باید دو نفر در خانواده کار کنند و یا سرپرست خانواده چند شیفت کار کند و از ساعات استراحت و فراغت خود بزند تا زندگی اعضای خانواده، فقط در حد بقا تداوم داشته باشد!

این وضعیت زمانی نگران‌کننده‌تر می‌شود که بدانیم بر اساس آمارهای مطرح‌شده در یکی از جلسات کمیته مزد امسال، ۷۲ درصد از بیمه‌شدگان در زمره حداقل‌بگیران یا دریافت‌کنندگان اندکی بالاتر از حداقل دستمزد قرار دارند. به این ترتیب، اکثریت نیروی کار رسمی کشور در محدوده حداقل حقوق دریافتی دارند و برای تأمین یک زندگی صرفاً حداقلی و در حد بخور و نمیر، ناچارند ساعات طولانی و طاقت‌فرسا کار کنند.

سقوط مکررِ معیشت

عبدالله بلواسی، فعال کارگری، درباره وضعیت فعلی کارگران می‌گوید: امروز سفره کارگران و بازنشستگان بیش از هر زمان دیگری کوچک شده است. دستمزد سال ۱۴۰۴ از همان روزهای ابتدایی سال، ارزش خود را از دست داد و با تداوم سقوط ارزش ریال و افزایش بهای مایحتاج زندگی، اثراتِ ناچیز افزایش مزد عملاً خنثی شد.

بلواسی بی‌اثر شدنِ ارزش مزد بعد از گذشت چند ماه از سال و سقوط دوباره معیشتِ کارگران را روندی تکراری می‌داند و می‌گوید: ما بارها گفته‌ایم که تعیین دستمزد به‌صورت سالانه در شرایط بی‌ثبات اقتصادی و با این حجم از بی‌تدبیری در اداره‌ی کشور نابجاست. برای آنکه کارگران سقوط دائم معیشت را تجربه نکنند، بازنگری در دستمزد، دست‌کم باید به‌صورت فصلی انجام شود یا دولت با تقویت بن‌های حمایتی، کاهش قدرت خرید را جبران کند. او می‌گوید: ارزش دستمزد به قدری سقوط کرده که حقوق یک ماه کارگر به کمتر از ۱۰۰ دلار رسیده است. صعود چشمگیر و گاه چند صددرصدی هزینه‌هایی مانند اجاره مسکن، دارو، خوراک، آب، برق و گاز موجب شده دستمزدهای فعلی حتی پاسخگوی حداقل‌های معیشتی نباشد و همان روزهای اول ماه به پایان‌برسد.

این فعال مستقل کارگری تکید می‌کند: بسیاری از خانواده‌های کارگری ناچار شده‌اند اقلامی مانند گوشت، میوه و حتی لبنیات را از سبد غذایی خود حذف کنند. چطور می‌شود یک کارگر به این حد از درماندگی برسد که حتی نتواند در سال دو کیلو گوشت به خانه‌اش ببرد؟! بلواسی در ادامه به نبود سندیکاهای مستقل و نمایندگان واقعی کارگری اشاره می‌کند و می‌گوید: کارگران در غیاب تشکل‌های مستقل، هر آسیبی که فکر کنید دیده‌اند و از قربانیان مسلم سیاست‌های خُرد و کلان اقتصادی هستند. او می‌گوید: کارگری که با ده دوازده ساعت کار در هفت روز هفته نمی‌تواند نیازهای حداقلی خانواده خود را برآورده کند، چه امیدی به آینده دارد؟ همین ناامیدی و استیصالِ معیشتی باعث شد کارگران در کنار سایر اقشار به خیابان‌ها بیایند. اما دیدیم چه اتفاقی افتاد! هنوز نمی‌دانیم در اعتراضات دی ماه چند کارگر جان خود را از دست داده‌اند و چند نفر در زندان هستند. چیزی که خوب می‌دانیم این است که جواب اعتراض این نیست!

تلاش برای تثبیتِ حدِ کنونی فقر و ناتوانی

ما درگیرِ یک ناامیدی جمعی شده‌ایم. کارگران دیگر امیدی به بهبود اوضاع خود در ساختار فعلی ندارند. آن‌ها بارها سقوط سنگین معیشت را تجربه کرده‌اند و می‌دانند نهایتِ آنچه در جلسات مزدی آخر سال نصیب‌شان می‌شود، حفظ وضع موجود است. یا به عبارتی دیگر، آن‌ها کاملا مطلع هستند که دستاورد شورای‌عالی کار در پایان سال، چیزی بیشتر از نگه‌داشتن حدِ کنونیِ فقر و ناتوانی‌اشان نخواهد بود.

مطابق ماده ۴۱ قانون کار، حداقل حقوق باید تأمین‌کننده نیازهای اساسی و ضروری یک خانواده کارگری باشد اما در عمل، سال‌هاست این قانون به درستی اجرا نمی‌شود

زندگی بهتر

هشدارهای اولیه آرتروز گردن را بشناسید

یک فوق تخصص درد می‌گوید: فشار روی اعصاب گردن می‌تواند علائمی ایجاد کند که گاهی با مشکلات قلبی یا عصبی اشتباه گرفته می‌شود و همین، تشخیص را به تأخیر می‌اندازد.

به گزارش خبرآنلاین،دبیر انجمن بررسی و مطالعه درد در ایران نسبت به عادی‌انگاری علائم آرتروز گردن هشدار داد و گفت: بسیاری از بیماران در مراحل پیشرفته مراجعه می‌کنند. در حالی که علائمی مثل خشکی صبحگاهی گردن، سردردهای مکرر و انتشار درد به شانه و بازو می‌تواند نشانه‌های اولیه این بیماری باشد که در صورت بی‌توجهی، به بی‌حسی و ضعف دست‌ها منجر خواهد شد.

همشهری در خبری نوشت: محمدحسین دلشاد، فوق تخصص درد و دبیر انجمن بررسی و مطالعه درد در ایران با اشاره به اینکه آرتروز گردن یا اسپوندیلوز گردنی، یکی از شایع‌ترین بیماری‌های ستون فقرات به حساب می‌آید، اظهار کرد: آرتروز گردن برخلاف تصور عمومی، فقط یک درد ساده نیست و می‌تواند با علائمی مانند سفتی شدید گردن، محدودیت حرکتی، سردردهای مکرر و دردهای منتشرشونده به شانه و بازو همراه باشد.

وی افزود: بسیاری از افراد زمانی به پزشک مراجعه می‌کنند که بیماری‌شان وارد مراحل پیشرفته شده است. در حالی که نشانه‌هایی مانند خشکی صبحگاهی گردن، احساس تق‌تق یا ساییدگی موقع حرکت دادن سر و دردهای مداوم می‌توانند هشدارهای اولیه آرتروز گردن باشند.

دلشاد با تأکید بر اینکه در مراحل پیشرفته، این بیماری ممکن است باعث بی‌حسی، گزگز یا ضعف در دست‌ها شود، گفت: فشار روی اعصاب گردن می‌تواند علائمی ایجاد کند که گاهی با مشکلات قلبی یا عصبی اشتباه گرفته می‌شود و همین مسئله تشخیص را به تأخیر می‌اندازد.

این فلوشیپ درد با بیان اینکه اطلاعات مورد نیاز و تکمیلی درباره آرتروز گردن و موضوعات مرتبط با آن در سایت drdelshadfoundation.com قابل مشاهده است، اضافه کرد: افزایش استفاده طولانی‌مدت از موبایل و تبلت و کامپیوتر، وضعیت نامناسب بدن، کم‌تحرکی و آسیب‌های قدیمی گردن از عوامل تشدیدکننده آرتروز گردن هستند و اصلاح سبک زندگی، نقش مهمی در کنترل و کاهش پیشرفت بیماری دارد.

دبیر انجمن بررسی و مطالعه درد در ایران درباره نحوه درمان آرتروز گردن گفت: درمان این بیماری الزاماً به معنای جراحی نیست و در اغلب موارد می‌توان با روش‌های غیرتهاجمی آن را کنترل کرد. اصلاح وضعیت بدنی، فیزیوتراپی تخصصی، تمرینات تقویتی و کششی، کنترل درد با روش‌های نوین درمانی و در برخی موارد تزریقات هدفمند می‌تواند به کاهش درد و بهبود حرکت گردن کمک کند. به گفته دکتر دلشاد، تشخیص به‌موقع و مراجعه زودهنگام به متخصص می‌تواند از پیشرفت آرتروز گردن جلوگیری کند و نیاز به درمان‌های تهاجمی را به حداقل برساند.

کتابخانه

انتشار رمان «دُرنایی در میان گرگ‌ها» برای بچه‌ها

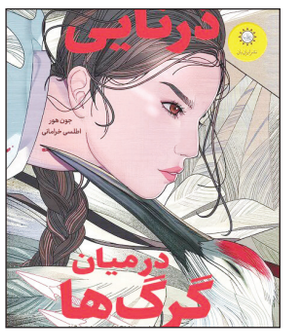

همچنین رمان «دُرنایی در میان گرگ‌ها» نوشته جون هور با ترجمه اطلسی خرامانی برای نوجوانان در ۳۷۲ صفحه با شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۵۴۵ هزار تومان در نشر یادشده راهی بازار کتاب شده است.

در نوشته پشت جلد کتاب آمده است: سال ۱۵۰۶، پادشاهی چوسان و مردمی زیر سلطه ستمگرانه پادشاه یونسن خوان‌خوار و هوس‌باز. ایزول دختری هفده‌ساله در این دوران است که زندگی آرام و دوست‌داشتنی و به دور از هرگونه خطرش، به ناگاه زیرورو می‌شود. پادشاه این بار خواهر او را دزدیده است. ایزول که حالا جز خواهر خود کسی را ندارد کمر به پیدا کردن اون می‌بندد و یک‌تنه برای بازپس‌گیری خواهر خود از ظالم‌ترین پادشاهی که کُره تاکنون به خود دیده، قدم در راهی سخت می‌گذارد. شاهزاده دهیون، برادر ناتنی و محبوب شاه، راز خطرناکی را در سینه حمل می‌کند. رازی که شاید در نهایت او را به کام مرگ بکشاند. و دست سرنوشت این دو، ایزول و دهیون را بر سر راه هم قرار داده و روزگارشان را با هم گره می‌زند. یکی در تلاش برای نجات دادن خواهر خود و دیگری در تلاش برای نجات دادن روح خود.

داستان مصور

هنرمند: جواد تکجو

بدون شرح

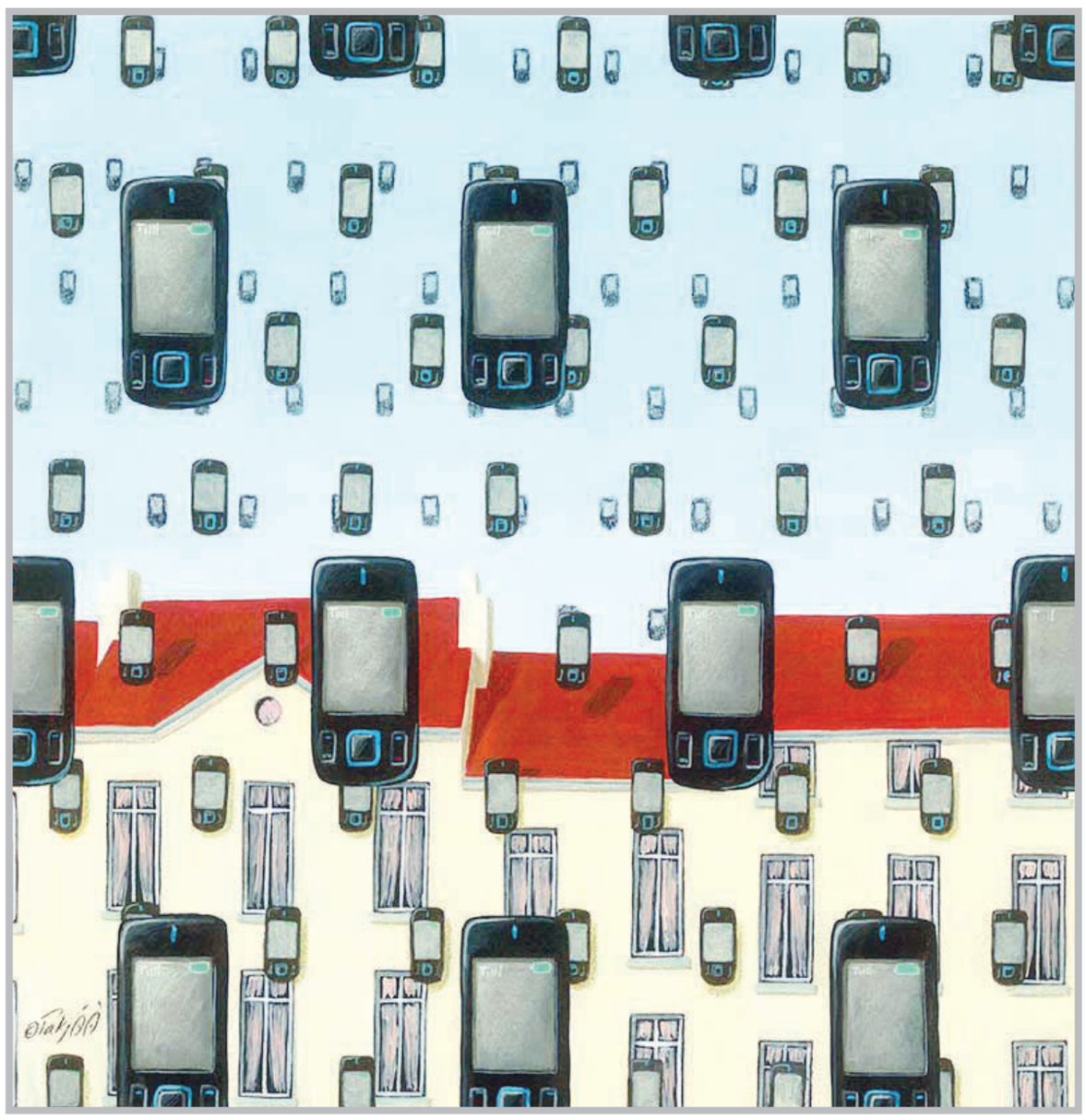

اینفوگراف

توسعه اینترنت روستایی در دولت چهاردهم